

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 273, 1846, z 2023 r. poz. 595.

U S T A W A

z dnia 24 lipca 2015 r.

o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, a także źródła ich finansowania.

2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) inwestor – operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385 i 1723) realizującego strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowej albo Spółkę Celową, o której mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1354 oraz z 2022 r. poz. 807, 1079, 1390 i 1846), lub spółkę, o której mowa w art. 15 ust. 1 tej ustawy, na zasadach określonych w tej ustawie;
- 2) kataster nieruchomości – kataster w rozumieniu ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1990);
- 3) sieć przesyłowa – sieć przesyłową w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 4) strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej – zadanie inwestycyjne wraz z wykonywaniem niezbędnych robót budowlanych w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.¹⁾), w szczególności budowy lub przebudowy obiektów, urządzeń, sieci i instalacji niezbędnych do budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, zmiany sposobu użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki linii,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2127 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 234, 282, 784 i 1986.

w tym stacji elektroenergetycznych, tymczasowych obiektów budowlanych, obiektów sieci gazowej, sieci i przyłączy elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych, telekomunikacyjnych i teleinformatycznych oraz infrastruktury drogowej lub kolejowej;

- 5) uzbrojenie terenu – urządzenia infrastruktury technicznej, o których mowa w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899), oraz ropociągi.

Art. 2. Wykaz strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych określa załącznik do ustawy.

Art. 3. Strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych są celami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 3a. Przepisy ustawy stosuje się również do inwestycji w zakresie zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 234, 784, 1093 i 1642), z tym że inwestorem w odniesieniu do tych inwestycji jest wytwórca.

Rozdział 2

Przygotowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej

Art. 4. 1. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiera:

- 1) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku na kopii aktualnej mapy ewidencyjnej w skali 1:5000 lub większej, w tym określenie:
 - a) linii rozgraniczających teren inwestycji,
 - b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 1 oraz 1a,
 - c) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w tym obszaru objętego zakazem lub nakazem, o którym mowa w art. 22 ust. 2;

- 1a) współrzędne geocentryczne geodezyjne linii rozgraniczających teren przeznaczony pod budowę inwestycji lokalizowanej w polskich obszarach morskich w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2135 oraz z 2021 r. poz. 234 i 1718);
- 2) określenie zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojeniu terenu;
- 3) analizę powiązania inwestycji z uzbrojeniem terenu;
- 4) charakterystykę planowanej inwestycji obejmującą określenie:
 - a) zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, a w razie potrzeby również sposobu zagospodarowywania odpadów,
 - b) planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,
 - c) charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji;
- 5) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247, 784, 922, 1211, 1551 i 1718), z uwzględnieniem art. 14 – jeżeli jest ona wymagana;
- 6) (uchylony)
- 7) mapy z projektami podziału nieruchomości, w przypadku konieczności zatwierdzenia podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 8) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 1;
- 8a) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 23 ust. 1a;

- 9) wskazanie ujawnionych ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomości wskazane zgodnie z pkt 8 i 8a;
- 10) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga przejścia przez te grunty, oraz gruntów stanowiących pas drogowy, jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga budowy lub przebudowy zjazdów na tych gruntach; jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem kolejowym, inwestor określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga budowy zjazdów, inwestor określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów – ich parametry techniczne;
- 10a) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 22 ust. 4, oraz zgodę tych podmiotów na takie ograniczenie;
- 10b) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 22 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;
- 10c) wskazanie nieruchomości, o których mowa w pkt 10, na których ustanowione mają zostać zakaz lub nakaz, o których mowa w art. 22 ust. 2, wraz z określeniem maksymalnej dopuszczalnej wysokości drzew, krzewów lub innej roślinności – w przypadku zakazu, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 3;
- 11) opinie, o których mowa w ust. 2;
- 12) (uchylony)
- 13) uzgodnienie, o którym mowa w ust. 3b, albo informację o nieprzedstawieniu przez właściwego zarządcę drogi krajowej stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 3c;

- 14) określenie lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz kabli i rurociągów, za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską, i ich charakterystyczne parametry techniczne;
- 15) uproszczone wypisy z rejestru gruntów w postaci papierowej lub elektronicznej lub inne dokumenty w postaci papierowej lub pliku komputerowego sformatowanego zgodnie z obowiązującym standardem wymiany danych ewidencyjnych – wydane z katastru nieruchomości przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, zawierające oznaczenie działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione, numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres jej właściciela lub użytkownika wieczystego.

1a. Nie można uzależniać ustalenia lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej od zobowiązania inwestora do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.

2. Przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor występuje o opinie:

- 1) ministra właściwego do spraw zdrowia – w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych na obszarach, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1301);
- 2) ministrów właściwych do spraw: aktywów państwowych, gospodarki morskiej, energii, gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, geologii, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej oraz właściwego dyrektora urzędu morskiego – w odniesieniu do wnoszenia lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych – również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;

- 2a) właściwego dyrektora urzędu morskiego oraz ministrów właściwych do spraw: aktywów państwowych, energii, gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, geologii, gospodarki wodnej, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; w przypadku gdy kable lub rurociągi będą przebiegały również na odcinku lądowym, inwestor występuje także o opinię właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych – również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2b) ministrów właściwych do spraw: aktywów państwowych, gospodarki morskiej, energii, gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, geologii, gospodarki wodnej, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do lokalizacji oraz sposobów utrzymywania kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych – również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 3) Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do inwestycji mogących oddziaływać na tereny zamknięte niezbędne dla obronności państwa, ustalone na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz na ich strefy ochronne, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784, 922, 1873 i 1986);
- 4) właściwego dyrektora urzędu morskiego – w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;

- 5) organu właściwego w sprawach terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych – w odniesieniu do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 6) dyrektora właściwej regionalnej dyirekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2021 r. poz. 1275 i 1718);
- 6a) właściwego organu nadzoru nad gospodarką leśną – w odniesieniu do gruntów leśnych innych niż określone w pkt 6;
- 7) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków – w odniesieniu do zabytków chronionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2021 r. poz. 710 i 954);
- 8) właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego właściwego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym – w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1984);
- 9) właściwego miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta);
- 10) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego – w odniesieniu do obiektów budowanych w granicach powierzchni ograniczających przeszkody lub powierzchni ograniczających zabudowę lub stanowiących przeszkody lotnicze, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970 oraz z 2021 r. poz. 784, 847 i 1898);
- 11) dyrektora parku narodowego – w odniesieniu do obszarów położonych w granicach parku i jego otuliny, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 i 1718);
- 12) właściwego organu nadzoru górniczego – w odniesieniu do terenów górniczych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420);
- 13) właściwego podmiotu wykonującego prawa właścicielskie zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624, 784, 1564 i 1641) w stosunku do gruntów stanowiących własność

Skarbu Państwa pokrytych wodami – w odniesieniu do sposobu, miejsca i warunków umieszczenia tej inwestycji na tych gruntach;

- 14) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych – w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326) oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 15) właściwego zarządcy drogi – w odniesieniu do obszarów pasa drogowego, w tym w zakresie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595), z zastrzeżeniem ust. 3b;
- 16) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej – w odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 491 i 1873).

3. Właściwy organ wydaje opinię, o której mowa w ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

3a. Kopie opinii, o których mowa w ust. 2, właściwy organ przekazuje wojewodzie.

3b. W odniesieniu do gruntów stanowiących pas drogowy drogi krajowej, przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, inwestor występuje do właściwego zarządcy drogi krajowej o uzgodnienie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

3c. Właściwy zarządca drogi krajowej dokonuje uzgodnienia w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia otrzymania wystąpienia inwestora o uzgodnienie. Niezajęcie stanowiska w tym terminie traktuje się jako dokonanie uzgodnienia. Kopię uzgodnienia właściwy zarządca drogi krajowej przekazuje wojewodzie.

4. (uchylony)

5. Opinie, o których mowa w ust. 2, i uzgodnienie, o którym mowa w ust. 3b, zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie, zgody bądź stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Art. 5. 1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, na wniosek inwestora, wydaje właściwy miejscowo wojewoda.

2. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej może odnosić się do całości lub części tej inwestycji.

3. W przypadku strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na obszarze dwóch lub więcej województw, decyzję o ustaleniu lokalizacji tej inwestycji wydaje wojewoda, na którego obszarze właściwości znajduje się najdłuższy objęty wnioskiem odcinek sieci przesyłowej realizowanej w ramach tej inwestycji.

4. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach dotyczących strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej jest minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

5. Wojewoda niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz o wydaniu takiej decyzji.

Art. 6. 1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydaje się w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1. W przypadku niewydania decyzji w tym terminie, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa wymierza wojewodzie, w drodze postanowienia, co do którego przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, karę pieniężną w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

2. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stało się ostateczne. W przypadku nieuiszczenia kary, o której mowa w ust. 1, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 7. 1. Wojewoda zawiadamia o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej:

- 1) wnioskodawcę, wysyłając zawiadomienie na adres wskazany we wniosku;
- 2) właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem, przy czym zawiadomienia wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości ze skutkiem doręczenia;
- 3) pozostałe strony, w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim;
- 4) właściwe miejscowo organy w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 2–4, przy czym wójt (burmistrz, prezydent miasta) niezwłocznie ogłasza o wszczęciu postępowania w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu gminy.

1a. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się:

- 1) informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy;
- 2) pouczenie o obowiązkach nabywcy lub zbywcy, o których mowa w ust. 4, oraz skutkach niedopełnienia tych obowiązków.

1b. W obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się również oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej według katastru nieruchomości oraz numery ksiąg wieczystych, które zgodnie z danymi zawartymi w ich dziale pierwszym są prowadzone dla tych nieruchomości.

1c. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji

w zakresie sieci przesyłowej lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, do zawiadomienia właściciela lub użytkownika wieczystego o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio.

2. Z dniem doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1:

- 1) nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie mogą być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna;
- 2) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, nie wydaje się decyzji o pozwoleniu na budowę, a toczące się postępowania ulegają zawieszeniu z mocy prawa;
- 3) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, zawiesza się postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 4) w odniesieniu do obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, zawiesza się postępowania o wydanie:
 - a) pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) pozwolenia ustalającego lokalizację i warunki utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego,
 - c) decyzji uzgadniającej lokalizację oraz sposoby utrzymywania kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej.

3. Przepisów ust. 2 pkt 2–4 nie stosuje się do postępowań:

- 1) dotyczących terenów zamkniętych ustanowionych przez Ministra Obrony Narodowej lub innych postępowań prowadzonych na wniosek jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych lub na rzecz tych jednostek;
- 2) w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzji o pozwoleniu na budowę i decyzji oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 2 pkt 4, wszczętych na wniosek inwestora.

3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, na wniosek strony postępowania, po uzyskaniu zgody inwestora, organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej podejmie zawieszone postępowanie.

4. W przypadku gdy po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nastąpi:

- 1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej,
- 2) przeniesienie wskutek innego zdarzenia prawnego własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej

– nabywca, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1, nabywca i zbywca, są obowiązani do zgłoszenia właściwemu wojewodzie danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego. Niedokonanie zgłoszenia i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania.

5. Czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 2 pkt 1 jest nieważna.

6. (uchylony)

Art. 8. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiera:

- 1) określenie granic terenu objętego strategiczną inwestycją w zakresie sieci przesyłowej, w tym określenie:
 - a) linii rozgraniczających teren inwestycji,

- b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 1 oraz 1a,
 - c) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w tym obszar objętego zakazem lub nakazem, o którym mowa w art. 22 ust. 2;
- 2) warunki techniczne realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
 - 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska i ochrony zabytków, w tym dotyczące przeciwdziałania poważnym awariom przemysłowym;
 - 4) warunki ochrony przeciwpożarowej dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
 - 5) wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich;
 - 6) zatwierdzenie podziałów nieruchomości, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub 1a;
 - 7) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 1;
 - 7a) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 23 ust. 1a;
 - 8) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga przejścia przez te grunty, oraz gruntów stanowiących pas drogowy, jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga budowy lub przebudowy zjazdów na tych gruntach; jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem kolejowym, decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy

strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga budowy zjazdów, decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów – ich parametry techniczne;

- 8a) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 22 ust. 4;
- 8b) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 22 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;
- 8c) wskazanie nieruchomości, o których mowa w pkt 8, na których ustanowiony ma zostać zakaz lub nakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2, wraz z określeniem maksymalnej dopuszczalnej wysokości drzew, krzewów lub innej roślinności – w przypadku zakazu, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 3;
- 9) termin wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, nie krótszy niż 120 dni od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna;
- 10) lokalizację sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz kabli i rurociągów, określoną za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych, ich charakterystyczne parametry techniczne, szczególne warunki i wymagania wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

2. Sporządzenie projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej powierza się osobie, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, albo osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej.

Art. 9. 1. Nieuregulowany stan prawny nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub brak danych w katastrze nieruchomości pozwalających na ustalenie

danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz wydania i doręczenia decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz zawiadomienia o jej wydaniu.

2. Przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć także sytuację, kiedy dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje, a spadkobiercy nie wykazali prawa do spadku.

3. (uchylony)

4. (uchylony)

Art. 9a. W postępowaniu o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej:

- 1) przepisu art. 31 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052) nie stosuje się;
- 2) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie zawieszają się postępowania;
- 3) przepisów art. 30 § 5 i art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się; w przypadkach określonych w tych przepisach organ prowadzący postępowanie wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu, jeżeli jest to konieczne dla przeprowadzenia postępowania.

Art. 10. 1. Wojewoda doręcza decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wnioskodawcy oraz zawiadamia pozostałe strony o jej wydaniu, w drodze obwieszczenia, w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację tej inwestycji, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronach podmiotowych urzędów tych gmin oraz urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiadomienie o wydaniu decyzji wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne.

2. Zawiadomienie o wydaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiera informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią tej decyzji.

2a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia, w którym nastąpiło obwieszczenie w urzędzie wojewódzkim.

2b. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie drugie, zawierają również pouczenie o rozpoczęciu biegu terminu do wniesienia odwołania od decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, uważa się za dokonane.

3. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, do zawiadomienia właściciela lub użytkownika wieczystego o decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przepis ust. 1 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do doręczenia i zawiadamiania stron o decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydanej przez organ wyższego stopnia.

5. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do:

- 1) zawiadamiania stron o wniesieniu odwołania od decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub o wniesieniu zażalenia na postanowienie wydane w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 2) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie uchylecia lub zmiany decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 3) zawiadamiania stron o wznowieniu postępowania w sprawie zakończonej ostateczną decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;

- 4) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 5) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 6) doręczeń decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1–5, oraz do zawiadamiania o ich wydaniu;
- 7) doręczeń postanowień wydanych w toku postępowań w sprawach, o których mowa w pkt 1–5, od których przysługuje zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, oraz do zawiadamiania o ich wydaniu.

Art. 10a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Art. 11. 1. W sprawach określonych w niniejszym rozdziale nie mają zastosowania przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z wyjątkiem przepisów art. 57 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które stosuje się odpowiednio do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, oraz przepisy ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2021 r. poz. 485).

2. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wiąże właściwe organy przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wojewoda przekazuje niezwłocznie wydane decyzje o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej właściwym wójtom (burmistrzom, prezydentom miasta).

3. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej jest wiążąca dla właściwych organów w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz pozwolenia na budowę.

Art. 12. 1. Ostateczna decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stanowi podstawę do dokonywania wpisów w księdze wieczystej i w katastrze nieruchomości.

2. Właściwy wojewoda składa wnioski o wpisy, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna.

3. Ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w przypadku ustanowienia go na czas określony, wygasa z upływem okresu określonego w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowych zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 8b. Wojewoda występuje z wnioskiem o wykreślenie tego ograniczenia z księgi wieczystej w terminie 30 dni od dnia jego wygaśnięcia.

Art. 12a. Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor jest uprawniony do wystąpienia w szczególności o zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 18 ust. 2a, wydanie decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu, o której mowa w art. 20 ust. 1, oraz zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 22a ust. 1.

Art. 12b. 1. Do strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wobec której została wydana decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie stosuje się przepisów odrębnych ustaw w zakresie, w jakim uzależniają one przygotowanie lub realizację tej inwestycji lub jej części od uzyskania decyzji administracyjnej lub innego rozstrzygnięcia, chyba że inwestor wystąpi o ich wydanie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) zgody wodnoprawnej, o której mowa w art. 13b ust. 1;
- 2) decyzji, o których mowa w art. 32 ust. 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 3) zezwoleń, o których mowa w art. 56 ust. 1, 2, 2b i 2c ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 4) decyzji o warunkach prowadzenia działań, o której mowa w art. 118 ust. 8 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Art. 12c. W przypadku gdy inwestor, przed wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, uzyskał decyzję

administracyjną lub inne rozstrzygnięcie, o których mowa w art. 12b ust. 1, do postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, w zakresie objętym uzyskaną decyzją administracyjną lub innym rozstrzygnięciem, nie stosuje się przepisów art. 4 ust. 1 pkt 11 i 13, ust. 2 i 3b oraz art. 8 ust. 1.

Art. 13. 1. Pozwolenie na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub pozwolenie na rozbiórkę tej inwestycji wydaje wojewoda na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę.

3. Pozwolenie na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej może, w zależności od żądania określonego we wniosku, obejmować całe zamierzenie budowlane położone na obszarze danego województwa lub jego część.

4. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji przepisy art. 6, art. 7 ust. 1–1c i 4, art. 9, art. 9a oraz art. 10 stosuje się odpowiednio, z tym że karę, o której mowa w art. 6 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

5. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

6. Ilekroć w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

7. Do strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych nie stosuje się przepisów art. 32 ust. 1 pkt 3 i art. 35 ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

8. Zmiana oznaczenia w katastrze nieruchomości, dotycząca nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, dokonana po wydaniu tej decyzji, wynikająca w szczególności z podziału nieruchomości, scalenia i podziału nieruchomości, scalenia i wymiany

gruntów lub aktualizacji operatu ewidencyjnego, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

9. Niezgodność między oznaczeniem nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w katastrze nieruchomości a oznaczeniem tej nieruchomości w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wynikająca z zatwierdzenia podziału tej nieruchomości decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Art. 13a. 1. Pozwolenie na użytkowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydaje właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Do wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przepis art. 6 stosuje się odpowiednio, z tym że karę, o której mowa w art. 6 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego w sprawach dotyczących pozwolenia na użytkowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

4. Właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego obowiązany jest przeprowadzić obowiązkową kontrolę przed upływem 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie pozwolenia na użytkowanie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. O terminie obowiązkowej kontroli właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego zawiadamia inwestora w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 13b. 1. Jeżeli realizacja strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wymaga zgody wodnoprawnej, zgodę tę wydaje właściwy organ Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie. W sprawach dotyczących wydania zgody wodnoprawnej nie stosuje się przepisów art. 396 ust. 1 pkt 7, art. 407 ust. 2 pkt 3 i art. 422 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

2. Zgoda wodnoprawna w odniesieniu do strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej może być udzielona przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

3. Do uzyskania zgody wodnoprawnej nie jest wymagane dysponowanie przez inwestora tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości usytuowanych w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych, lub na których wykonywane będą czynności, roboty lub urządzenia wodne.

4. Stan prawny nieruchomości, o których mowa w art. 409 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, oraz siedziby i adresy właścicieli i użytkowników wieczystych ustala się według katastru nieruchomości. Przepisy art. 7 ust. 1–1c, art. 9 i art. 10 stosuje się odpowiednio.

5. Przepis art. 401 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne ma zastosowanie również w tych postępowaniach, w których liczba stron nie przekracza 10.

6. W sprawach określonych w ust. 1, w stosunku do:

- 1) wnioskodawcy, stosuje się odpowiednio przepis art. 7 ust. 1 pkt 1;
- 2) właściciela wody, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7 ust. 1 pkt 2 i ust. 1c oraz art. 10.

7. W przypadku niewydania decyzji w terminie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej wymierza Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

8. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 7, stało się ostateczne. W przypadku nieuiszczenia kary pieniężnej, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

9. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 14. 1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej następuje zgodnie z przepisami

ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz o wydaniu takiej decyzji.

3. Termin wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wynosi 60 dni od dnia złożenia wniosku.

4. Do terminu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, w szczególności w ramach postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

5. Organ właściwy do:

- 1) wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie po jej wydaniu przekazuje jej kopię ministrowi właściwemu do spraw transportu;
- 2) rozpatrzenia odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw transportu kopię decyzji wydanej w wyniku rozpatrzenia tego odwołania.

6. W przypadku niewydania decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 3, z uwzględnieniem ust. 4, organ wyższego stopnia wymierza organowi właściwemu do wydania decyzji, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

7. Kary, o której mowa w ust. 6, nie wymierza się, jeżeli organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

8. Karę, o której mowa w ust. 6, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 6, stało się ostateczne. W przypadku nieuiszczenia kary pieniężnej podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 14a. 1. Decyzja o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych, o której mowa w art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne

i górnicze, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej jest wydawana na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 7 ust. 1–1c i 4, art. 9, art. 9a oraz art. 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 14b. 1. Zgłoszenie dotyczące robót budowlanych, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 3 oraz art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, w zakresie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej dokonywane jest organowi administracji architektoniczno-budowlanej na zasadach i trybie określonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. W sprawach zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, właściwym organem administracji architektoniczno-budowlanej jest wojewoda.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

Art. 15. 1. Jeżeli do przeprowadzenia pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub do przeprowadzenia prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 1 lub art. 14a ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 14b ust. 1, polegających w szczególności na wykonaniu badań archeologicznych, geologicznych, hydrogeologicznych lub określeniu geotechnicznych warunków posadowienia obiektu, konieczne jest wejście na teren cudzej nieruchomości, inwestor może wystąpić z wnioskiem do właściwego wojewody o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości.

2. Przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, inwestor jest obowiązany wystąpić do właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości o zgodę na wejście na teren tej nieruchomości oraz uzgodnić z nim przewidywany sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości.

3. Przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, inwestor jest obowiązany wystąpić o zgodę na wejście na teren nieruchomości oraz uzgodnić przewidywany sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości z właściwym:

- 1) zarządcą drogi – w przypadku gruntów stanowiących pas drogowy;
- 2) zarządcą infrastruktury lub innym podmiotem zarządzającym obszarem kolejowym – w przypadku gruntów objętych obszarem kolejowym;
- 3) zarządzającym lotniskiem – w przypadku lotnisk użytku publicznego.

4. W przypadku nieuzyskania zgody, o której mowa w ust. 2 albo 3, w terminie 30 dni od dnia otrzymania odpowiednio przez właściciela, użytkownika wieczystego nieruchomości, właściwego zarządcę drogi, właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym albo właściwego zarządzającego lotniskiem wystąpienia inwestora o taką zgodę, wojewoda wydaje decyzję o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1.

5. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) ogólną charakterystykę planowanej strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej;
- 2) określenie granic terenu objętego wnioskiem;
- 3) oznaczenie nieruchomości, na które wejście jest konieczne w celu sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, lub wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 1 lub art. 14a ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 14b ust. 1;
- 4) wskazanie pomiarów, badań lub innych prac, które mają być przeprowadzone przez inwestora;
- 5) oświadczenie inwestora o braku zgody, o której mowa w ust. 2 albo 3.

6. Decyzja o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, określa sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości.

7. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości, o której mowa w ust. 1, lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, o której mowa w ust. 1, przepisów ust. 2 i ust. 5 pkt 5 nie stosuje się, a wojewoda wydaje decyzję o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez inwestora.

8. Sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości uzgodnione na podstawie ust. 2 albo 3 albo określone w decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, nie mogą powodować:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, kolejowego lub lotniczego;
- 2) wstrzymania ruchu kolejowego lub lotniczego;
- 3) zamknięcia dróg publicznych, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów;
- 4) zamknięcia śródlądowych dróg wodnych;
- 5) negatywnego wpływu na działanie urządzeń lotniczych.

Art. 16. 1. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu, o której mowa w art. 15 ust. 1, przepisy art. 5 ust. 3–5, art. 6, art. 7 ust. 1–1c i 4, art. 9, art. 9a oraz art. 10 stosuje się odpowiednio.

2. Decyzję o zezwoleniu, o której mowa w art. 15 ust. 1, wydaje się na czas określony, nie dłuższy niż 3 lata.

Art. 17. 1. Inwestor po zakończeniu pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub po przeprowadzeniu prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 1 lub art. 14a ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 14b ust. 1, jest obowiązany przywrócić nieruchomość do stanu poprzedniego. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości przysługuje od inwestora odszkodowanie.

2. Decyzję w zakresie odszkodowania wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. Inwestor, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywa koszty ustalenia wysokości odszkodowań.

3. Odszkodowanie powinno odpowiadać wartości poniesionych szkód. Jeżeli skutek poniesionych szkód zmniejszy się wartość nieruchomości, w odszkodowaniu uwzględnia się kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu.

4. Do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania stosuje się odpowiednio przepisy art. 130, art. 134 i art. 135 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 17a. Do wydania warunków przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, nie jest wymagane posiadanie przez inwestora tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, do których paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane. Przepisu art. 7 ust. 8d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne nie stosuje się.

Art. 18. 1. Do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej nie stosuje się przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

2. Do usuwania drzew i krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, z wyjątkiem drzew i krzewów usuwanych z nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, nie stosuje się przepisów o ochronie przyrody w zakresie obowiązku uzyskiwania zezwoleń na ich usunięcie oraz opłat z tym związanych.

2a. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zarządzające, na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, nieruchomościami objętymi decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej jest obowiązane do dokonania wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzątnięcia w terminie oraz na warunkach ustalonych w odrębnym porozumieniu między Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe a inwestorem.

2b. Jeżeli w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe wystąpienia o zawarcie porozumienia, o którym mowa w ust. 2a, nie dojdzie do jego zawarcia, termin oraz warunki wycinki drzew lub krzewów oraz ich uprzątnięcia ustala wojewoda w drodze decyzji. Organem wyższego stopnia w sprawie, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest minister właściwy do spraw środowiska.

3. Koszty wycinki i uprzątnięcia drzew i krzewów, w tym drzew i krzewów znajdujących się na gruntach będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, ponosi inwestor.

4. Drewno pozyskane z wycinki drzew i krzewów znajdujących się na gruntach będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe staje się nieodpłatnie własnością Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

Rozdział 3

Nabywanie tytułu prawnego do nieruchomości dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej

Art. 19. 1. Decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zatwierdza się podziały nieruchomości. Mapy z projektami podziału nieruchomości stanowią integralną część decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

1a. W zakresie wskazanym przez inwestora we wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zatwierdza się również podziały nieruchomości znajdujących się w liniach rozgraniczających teren strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wobec których ta decyzja nie wywołuje skutków, o których mowa w ust. 3, art. 23 ust. 1 lub 1a.

1b. Podziały nieruchomości, o których mowa w ust. 1 i 1a, nie mogą dotyczyć:

- 1) gruntów stanowiących pas drogowy;
- 2) nieruchomości zajętych pod lotniska użytku publicznego;
- 3) nieruchomości określonych w wykazie nieruchomości, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 9 i 10 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1354);
- 4) nieruchomości oznaczonych w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1079).

2. Linie rozgraniczające teren inwestycji ustalone decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stanowią linie podziału nieruchomości w zakresie, w jakim inwestor wystąpił o zatwierdzenie podziału nieruchomości, przedstawiając mapy, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7.

3. Nieruchomości znajdujące się w liniach rozgraniczających teren inwestycji w zakresie oznaczonym w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 7, stają się z mocy prawa

własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, za odszkodowaniem.

4. Jeżeli przeznaczona na strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowej nieruchomości gruntowa stanowiąca własność Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego została oddana w użytkowanie wieczyste, w zakresie wskazanym w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, użytkowanie to wygasa za odszkodowaniem z dniem, w którym decyzja o ustaleniu strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna.

5. Jeżeli nieruchomości, o których mowa w ust. 3 lub art. 23 ust. 1a, lub prawa użytkowania wieczystego tych nieruchomości są obciążone ograniczonymi prawami rzeczowymi, z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, prawa te wygasają za odszkodowaniem.

5a. W przypadku gdy nieruchomość podlegająca podziałowi zgodnie z ust. 1 lub 1a jest obciążona hipoteką, hipoteka wygasa wyłącznie w stosunku do części nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

6. Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor nabywa prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 3, art. 22 ust. 1 i art. 23 ust. 1a, na cele budowlane w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

7. Do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania w przypadkach, o których mowa w ust. 3–5, stosuje się odpowiednio przepisy o gospodarce nieruchomościami, z uwzględnieniem art. 21.

8. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 3, została przejęta część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, wojewoda na żądanie dotychczasowego właściciela lub użytkownika wieczystego nabywa w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa tę część nieruchomości.

9. Nieruchomości nabyte przez Skarb Państwa, o których mowa w ust. 3 i 8, nie mogą być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami, z wyjątkiem sytuacji określonej w art. 23 ust. 2. Czynność prawna dokonana z naruszeniem tego zakazu jest nieważna.

Art. 20. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stanowi podstawę do wydania przez wojewodę decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu ustanowionego na nieruchomościach oznaczonych w treści decyzji zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 7 i 7a, przeznaczonych na strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowej, lub zarządu w odniesieniu do gruntów w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, z wyłączeniem nieruchomości położonych na terenie parków narodowych.

2. Jeżeli przeznaczona na strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowej nieruchomość oznaczona w treści decyzji zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 7 i 7a została uprzednio wydzierżawiona, wynajęta, użyczona lub oddana do używania osobie trzeciej, dzierżawa, najem, użyczenie lub oddanie nieruchomości do używania osobie trzeciej wygasają z upływem miesiąca od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna.

3. Za straty poniesione na skutek wygaśnięcia umów, o których mowa w ust. 2, przysługuje odszkodowanie od inwestora.

Art. 21. 1. Za nieruchomości, użytkowanie wieczyste oraz ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości, o których mowa w art. 19 ust. 3–5, przysługuje odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między wojewodą a dotychczasowym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości. Uzgodnienia dokonuje się w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Jeśli w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, nie dojdzie do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, wysokość odszkodowania ustala wojewoda w drodze decyzji w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania.

3. Wysokość odszkodowania, o którym mowa w ust. 1 i 2, ustala się na podstawie operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przez organ pierwszej instancji oraz według jej wartości w dniu wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Odszkodowanie podlega waloryzacji na dzień wypłaty według zasad obowiązujących w przypadku zwrotu wywłaszczonych nieruchomości.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 19 ust. 5, wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu

zmniejsza się o kwotę równą wartości odszkodowania ustalonego z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych.

5. Suma wysokości odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu, z wyłączeniem kwot, o których mowa w ust. 8 i 9, oraz wysokości odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych ustanowionych na tej nieruchomości lub na prawie użytkowania wieczystego nie może przekroczyć wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego. Roszczenia osób uprawnionych z tytułu ograniczonych praw rzeczowych zaspokajają się według pierwszeństwa tych praw ustalonego zgodnie z odrębnymi przepisami.

6. Jeżeli na nieruchomościach, o których mowa w art. 19 ust. 3 lub art. 23 ust. 1a, lub na prawie użytkowania wieczystego tych nieruchomości jest ustanowiona hipoteka, wysokość odszkodowania z tytułu wygaśnięcia hipoteki ustala się w wysokości świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką w zakresie, w jakim wierzytelność ta nie wygasła, wraz z odsetkami zabezpieczonymi tą hipoteką obliczonymi na dzień spłaty wierzyciela hipotecznego. Odszkodowanie to podlega zaliczeniu na spłatę świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką wraz z odsetkami.

7. Odszkodowanie z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych wypłaca się osobom, którym te prawa przysługiwały. Wysokość odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych nie może przekraczać wartości nieruchomości ustalonej zgodnie z ust. 3.

8. Jeżeli dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wyda tę nieruchomość lub wyda nieruchomość i opróżni lokal oraz inne pomieszczenia nie później, niż w terminie 28 dni od dnia otrzymania od inwestora wezwania do wydania nieruchomości, wysokość odszkodowania powiększa się o kwotę równą 5% wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego, określonej w operacie, o którym mowa w ust. 3.

9. W przypadku gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej dotyczy nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym albo budynkiem, w którym został wyodrębniony lokal mieszkalny, wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub

użytkownikowi wieczystemu tej nieruchomości zamieszkałemu w tym budynku albo lokalu powiększa się o kwotę 10 000 zł w odniesieniu do tej nieruchomości.

10. Odszkodowania za nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym podlegają przekazaniu do depozytu sądowego na okres 6 lat.

11. Obowiązek zapłaty odszkodowań obciąża inwestora. Inwestor, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, może pokryć koszty ustalenia wysokości odszkodowań. Przepisu art. 132 ust. 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie stosuje się.

12. (uchylony)

13. (uchylony)

Art. 22. 1. W odniesieniu do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, oznaczonych zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 8, w celu zapewnienia prawa do wejścia na teren nieruchomości dla prowadzenia budowy strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, a także prac związanych z rozbiórką, przebudową, zmianą sposobu użytkowania, utrzymaniem, eksploatacją, użytkowaniem, remontami oraz usuwaniem awarii, wojewoda w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ograniczy, za odszkodowaniem, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia w szczególności na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do założenia, przeprowadzenia oraz korzystania z tych przewodów i urządzeń.

2. Na wniosek inwestora w ramach ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości zgodnie z ust. 1, wojewoda ustanawia również:

- 1) zakaz wznoszenia i utrzymywania obiektów budowlanych przeznaczonych na pobyt ludzi;
- 2) nakaz uzgadniania z inwestorem lokalizacji obiektów budowlanych;
- 3) zakaz wykonywania nasadzeń lub utrzymania drzew, krzewów lub innej roślinności przekraczających określoną wysokość.

3. Przepisy art. 124 ust. 4–7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

4. Na wniosek inwestora ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na rzecz innego niż inwestor podmiotu, w szczególności przedsiębiorstwa energetycznego, przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego lub przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

5. Na wniosek inwestora ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na czas określony.

6. W przypadku gruntów pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy drogi publicznej i gruntów objętych obszarem kolejowym, stanowiących własność Skarbu Państwa, ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, następuje bez odszkodowania.

7. Decyzje w zakresie odszkodowań wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Inwestor albo podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywają koszty ustalenia wysokości odszkodowań.

8. Przepis ust. 1 stosuje się z uwzględnieniem warunków wejścia na teren określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o ile jest ona wymagana.

Art. 22a. 1. Ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, uprawnia inwestora do wystąpienia, odpowiednio do właściwego podmiotu wykonującego prawa właścicielskie zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwego zarządcy drogi, właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego właściwego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym, o zawarcie porozumienia określającego warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, określa wysokość opłat za wykonywanie przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

3. W przypadku niezawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, w terminie 21 dni od dnia otrzymania, odpowiednio przez właściwy podmiot, o którym mowa

w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwego zarządcę drogi, właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym, wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, inwestor jest uprawniony do złożenia wniosku do wojewody o wydanie decyzji określającej warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 3, wojewoda określa również wysokość opłat za wykonywanie przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

5. Warunki zawarte w porozumieniu, o którym mowa w ust. 1, albo określone w decyzji, o której mowa w ust. 3, nie mogą powodować:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, kolejowego lub lotniczego;
- 2) wstrzymania ruchu kolejowego lub lotniczego;
- 3) zamknięcia dróg publicznych, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów;
- 4) zamknięcia śródlądowych dróg wodnych;
- 5) negatywnego wpływu na działanie urządzeń lotniczych.

6. Stronami postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, są wyłącznie inwestor oraz odpowiednio właściwy podmiot, o którym mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwy zarządca drogi, właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym.

7. Do postępowania w sprawie decyzji, o której mowa w ust. 3, przepisy art. 5 ust. 5 i art. 6 stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, albo uzyskania decyzji, o której mowa w ust. 3, w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami przepisu art. 261 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne nie stosuje się.

Art. 23. 1. Inwestor nabywa z mocy prawa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych, określonych w art. 8 ust. 1 pkt 7, oraz prawo własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali znajdujących się na tych nieruchomościach.

1a. Inwestor nabywa z mocy prawa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stała się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych należących w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej do Skarbu Państwa, znajdujących się w liniach rozgraniczających teren inwestycji w zakresie oznaczonym w tej decyzji zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 7a, oraz prawo własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali znajdujących się na tych nieruchomościach.

2. Nabycie prawa użytkowania wieczystego, prawa własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali znajdujących się na tych nieruchomościach stwierdza wojewoda w drodze decyzji.

3. Opłaty z tytułu ustanowienia użytkowania wieczystego nieruchomości, o których mowa w ust. 1a, są naliczane i nakładane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

3a. Nieruchomości, o których mowa w art. 19 ust. 3, do czasu rozbiórki strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej są zwolnione od opłat z tytułu użytkowania wieczystego. Od inwestora nie pobiera się pierwszej opłaty i opłat rocznych z tytułu nabycia prawa użytkowania wieczystego tych nieruchomości, a nabycie prawa własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali znajdujących się na tych nieruchomościach następuje nieodpłatnie.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 2, ustala się:

- 1) warunki użytkowania wieczystego, z zachowaniem zasad określonych w art. 62 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami i w art. 236 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509);
- 2) kwotę należną za nabycie prawa własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali znajdujących się na nieruchomościach, o ile nabycie następuje odpłatnie.

5. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie inwestor. Przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

6. W stosunku do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie stosuje się przepisów art. 4

i art. 4a ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich oraz art. 109 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 23a. Do egzekucji obowiązków wynikających z decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 23b. Organem wyższego stopnia w sprawach określonych w niniejszym rozdziale jest minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Art. 24. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, przy czym ilekroć w przepisach tej ustawy jest mowa o decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Przepisu art. 9 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie stosuje się.

Rozdział 4

Postępowania administracyjne dla realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych

Art. 25. 1. Decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

2. Odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, wnosi się w terminie 7 dni od dnia ich doręczenia stronie albo w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie o ich wydaniu w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane.

3. Odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

3a. Do odwołania od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej

decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, oraz odwołania od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1.

4. Odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, rozpatruje się w terminie 14 dni, z wyjątkiem decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 13 ust. 1 i art. 14 ust. 1, od których odwołanie rozpatruje się w terminie 60 dni.

4a. Do terminów, o których mowa w ust. 4, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

5. W postępowaniu przed organem wyższego stopnia oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, ani stwierdzić ich nieważności w całości, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nieruchomości lub działki.

6. W postępowaniu administracyjnym w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, nie stosuje się art. 159 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 25a. 1. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 13 ust. 1 lub art. 13a ust. 1, a także nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 1 lub art. 13a ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania, ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa i Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 1 lub art. 13a ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia również Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

2. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa zawiadamia strony postępowania oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury

Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

3. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania, ministra właściwego do spraw środowiska, Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej oraz Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

4. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania, ministra właściwego do spraw środowiska oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

5. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o której mowa w art. 14a ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania, organ wyższego stopnia oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

6. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 14a ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

7. Przepisu ust. 5 w zakresie, w jakim przewiduje obowiązek zawiadamiania organu wyższego stopnia, nie stosuje się, jeżeli organem pierwszej instancji jest minister.

8. W przypadku nierozpatrzenia przez organ wyższego stopnia odwołania od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, w terminie określonym w art. 25 ust. 4, z uwzględnieniem art. 25 ust. 4a, minister właściwy do spraw środowiska wymierza organowi wyższego stopnia, w drodze postanowienia, co do którego przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, karę pieniężną w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki.

9. Kary, o której mowa w ust. 8, nie wymierza się, jeżeli organem wyższego stopnia właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

10. Karę, o której mowa w ust. 8, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 8, stało się ostateczne. W przypadku nieuiszczenia kary, o której mowa w ust. 8, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 26. 1. Do skarg na decyzje, o których mowa w niniejszej ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z 2020 r. poz. 2299 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54, 159 i 1598), z wyłączeniem art. 61 § 3, art. 115–122 i art. 152 tej ustawy, z tym że:

- 1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia wniesienia skargi;
- 2) skargę rozpoznaje się w terminie 30 dni od dnia jej wpłynięcia do sądu.

1a. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o:

- 1) środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

1b. Do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się przepis art. 86g ust. 8 tej ustawy.

1c. Do skarg na decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się terminów, o których mowa w art. 86f ust. 2–4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

2. Termin rozpoznania skargi kasacyjnej wynosi 2 miesiące od dnia jej wniesienia.

Art. 27. 1. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

1a. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, sąd administracyjny po upływie 14 dni od dnia rozpoczęcia budowy nie uchyla tej decyzji, lecz stwierdza, że decyzja ta narusza prawo z przyczyn wymienionych w art. 145 lub art. 156 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

2a. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy nie uchyla tej decyzji, lecz stwierdza, że decyzja ta narusza prawo z przyczyn wymienionych w art. 145 lub art. 156 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

2b. Przepisów ust. 1a i 2a nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej z:

- 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub
- 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

3. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej albo stwierdzenia, że decyzja ta została wydana z naruszeniem prawa, naprawienie szkody powstałej w wykonaniu tej decyzji może nastąpić wyłącznie przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej na rzecz poszkodowanego.

4. Nie uchyla się decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w trybie wznowienia postępowania, jeżeli wniosek o wznowienie postępowania został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę.

5. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

6. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Art. 27a. 1. Do zmiany decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie tej decyzji.

2. Wniosek o zmianę decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, w zakresie objęcia nieruchomości znajdujących się na terenie objętym strategiczną inwestycją w zakresie sieci przesyłowej skutkami, o których mowa w art. 19 ust. 3, art. 22 ust. 1, art. 23 ust. 1 lub 1a, zawiera dane określone w art. 4 ust. 1 pkt 7–11 i 13. Przepisów art. 4 ust. 2 pkt 1–7, 9–12, 14 i 16 nie stosuje się.

3. Stronami postępowania o zmianę decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, w zakresie, o którym mowa w ust. 2, są wyłącznie inwestor, właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej wnioskiem oraz właściwy zarządca drogi, właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym.

Art. 27b. Wojewoda jest organem egzekucyjnym prowadzącym egzekucję obowiązków o charakterze niepieniężnym wynikających z decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 18 ust. 2b oraz art. 22a ust. 3.

Art. 27c. W zakresie strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przygotowywanej i realizowanej w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej właściwość miejscową wojewody, regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego ustala się według miejsca położenia pierwszego elementu tej inwestycji na terytorium lądowym.

Art. 27d. 1. W przypadku inwestycji przebiegającej przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej przygotowywanej i realizowanej przez inwestora wspólnie

z podmiotem wyznaczonym operatorem systemu przesyłowego na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, jest obowiązany, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, do przeniesienia tej decyzji lub jej części na rzecz tego podmiotu.

2. Przeniesienie decyzji, o którym mowa w ust. 1, nie wywołuje zmian w zakresie skutków, o których mowa w art. 19, art. 22 ust. 1 i art. 23 ust. 1a, zaistniałych przed dniem przeniesienia.

3. Stronami postępowania w sprawie przeniesienia decyzji, o którym mowa w ust. 1, są wyłącznie inwestor i podmiot, o którym mowa w ust. 1.

4. Przez inwestora, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, rozumie się również podmiot, na który została przeniesiona decyzja.

Rozdział 5

Finansowanie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych

Art. 28. 1. Strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych finansuje się:

- 1) ze środków własnych podmiotów realizujących strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych;
- 2) ze środków pochodzących z budżetu państwa, co nie wyłącza finansowania tych inwestycji ze źródeł, o których mowa w pkt 3 lub 4;
- 3) ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej;
- 4) z innych źródeł.

2. Koszty realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych stanowią koszty uzasadnione w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, dotyczących kalkulacji taryfy.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 29–32. (pominięte)

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 33. Do postępowań w sprawach dotyczących strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia

w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe lub na wniosek inwestora przepisy ustawy.

Art. 34. 1. Decyzje wydane w związku ze strategicznymi inwestycjami w zakresie sieci przesyłowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc.

2. W przypadku gdy lokalizacja strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przewidziana jest w uchwalonym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, inwestor w każdym czasie może wystąpić o wydanie:

- 1) pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie;
- 2) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w trybie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem że w takim przypadku do wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 4 ust. 2 pkt 1, 4, 5, 7, 9, 12 i 14;
- 3) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie w zakresie skutków, o których mowa w art. 19 ust. 3 lub art. 22 ust. 1, z zastrzeżeniem że w takim przypadku:
 - a) wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 1, zawiera dane określone w art. 4 ust. 1 pkt 7–10c,
 - b) przepisów art. 4 ust. 2 pkt 1–7, 9–12, 14 i 16 nie stosuje się.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lub 3, jeżeli wobec gruntów stanowiących pas drogowy, objętych wnioskiem, o którym mowa w art. 4 ust. 1, została inwestorowi wydana decyzja o lokalizacji lub przebudowie zjazdu lub decyzja o lokalizacji w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, przepisów art. 4 ust. 1 pkt 13, ust. 2 pkt 15 oraz ust. 3b nie stosuje się w zakresie objętym tą decyzją. Decyzję tę dołącza się do wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1.

4. Z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wydana na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lub 3, stała się ostateczna, wydane inwestorowi decyzje o lokalizacji lub przebudowie zjazdu, decyzje o lokalizacji w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych

z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, o których mowa w ust. 3, wygasają w zakresie, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydana na podstawie tego wniosku obejmuje skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, wobec gruntów stanowiących pas drogowy.

- Art. 35.** 1. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.
2. Przepisy rozdziałów 1–5 tracą moc z dniem 31 grudnia 2030 r.

²⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 31 sierpnia 2015 r.

Załącznik do
ustawy z dnia
24 lipca 2015 r.

WYKAZ STRATEGICZNYCH INWESTYCJI W ZAKRESIE SIECI PRZESYŁOWYCH

1. Budowa linii 400 kV Ełk Bis – Granica RP.
2. Budowa linii 400 kV Ełk Bis – Łomża.
3. Budowa linii 400 kV Ostrołęka – Stanisławów.
4. Budowa linii 400 kV Ostrołęka – Olsztyn Mątki.
5. Budowa linii 400 kV Płock – Olsztyn Mątki.
6. Budowa linii 400 kV Kozienice – Siedlce Ujrzanów.
7. Budowa linii 400 kV Kozienice – Ołtarzew.
8. Budowa linii 400 kV Krajnik – Baczyna.
9. Budowa linii 400 kV Baczyna – Plewiska.
10. Budowa linii 400 kV Plewiska – Eisenhüttenstadt (DE).
11. Budowa linii 400 kV Mikułowa – Świebodzice.
12. Budowa linii 400 kV Mikułowa – Czarna – Pasikowice.
13. Budowa linii 400 kV Podborze – nacięcie linii Wielopole – Nosovice oraz nacięcie linii 400 kV Dobrzeń – Albrechtice.
14. Budowa wielonapięciowej linii 400 i 220 kV Buczyna – Podborze.
15. Budowa linii 400 kV Czarna – Polkowice.
16. Budowa linii 400 kV Dobrzeń – nacięcie linii Pasikowice – Wrocław.
17. Budowa linii 400 kV Dunowo – Żydowo Kierzkowo – Piła Krzewina – Plewiska.
18. Budowa linii 400 kV Pątnów – Jasiniec – Grudziądz.
19. Budowa linii 400 kV Grudziądz – Pelplin – Gdańsk Przyjaźń.
20. Budowa linii 400 kV Piła Krzewina – Bydgoszcz.
21. Budowa linii 400 kV Żydowo Kierzkowo – Słupsk.
22. Budowa linii 400 kV Gdańsk Przyjaźń – Żydowo Kierzkowo.
23. (uchylony)
24. Budowa linii 400 kV Kozienice – Miłosna.
25. Budowa linii 400 kV wraz ze zmianą układu sieci NN pomiędzy aglomeracją warszawską a Siedlcami (pomiędzy nacięciami linii Stanisławów – Narew, Stanisławów – Siedlce Ujrzanów, Kozienice – Siedlce Ujrzanów).
26. Budowa linii 400 kV Skawina – nacięcia linii Tarnów – Tucznawa oraz Rzeszów – Tucznawa.
27. (uchylony)
28. (uchylony)
29. Budowa połączenia międzysystemowego HVDC Polska – Litwa stanowiącego połączenie systemów przesyłowych Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Litewskiej (Harmony Link).
30. Budowa linii 400 kV Ostrów – Kromolice.
31. Budowa linii 400 kV Chełm – Lublin Systemowa.
32. Budowa linii 220 kV Radkowiec – Kielce Piaski.
33. Budowa linii 220 kV Praga – nacięcie linii Miłosna – Mory.
34. Budowa linii 220 kV Pomorzany – nacięcie linii Krajnik – Glinki.

35. Budowa linii 400 kV Dobrzeń – nacięcie linii Pasikurowice – Ostrów.
36. Budowa linii 400 kV Trębaczew – nacięcie linii Joachimów (Rokitnica) – Wielopole.
37. Budowa linii 220 kV Nysa – nacięcie linii Ząbkowice – Groszowice.
38. Budowa linii 220 kV Podborze – nacięcie linii Kopanina – Liskovec, nacięcie linii Bujaków – Liskovec, nacięcie linii Bieruń – Komorowice oraz nacięcie linii Cieczott – Moszczenica.
39. Budowa linii 400 kV Gniewino albo Choczewo – nacięcie linii Słupsk – Żarnowiec.
40. Budowa linii 400 kV Gniewino albo Choczewo – nacięcie linii Gdańsk Błonia – Grudziądz Węgrowo.
41. Budowa linii 400 kV Gdańsk Przyjaźń – Gniewino albo Choczewo.
42. Budowa linii 400 kV Krzemienica – nacięcie linii Słupsk – Dunowo.
43. Budowa linii 400 kV Krzemienica – nacięcie linii Słupsk – Żydowo Kierzkowo.
44. Budowa linii 400 kV Polkowice – nacięcie linii Baczyna – Plewiska.
45. Budowa linii 400 kV Pątnów – Stryków.
46. Budowa linii 400 kV Stryków do nacięcia linii Rogowiec – Płock albo Ołtarzew.
47. Budowa linii 220 kV Stryków – nacięcie linii Janów – Ołtarzew.
48. Budowa linii 220 kV Żagań – nacięcie linii Mikułowa – Leśniów.
49. Budowa linii 220 kV Kutno – nacięcie linii Konin – Sochaczew.
50. Budowa linii o napięciu równym lub większym niż 220 kV w celu zmiany przebiegu trasy istniejących linii o napięciu równym lub większym niż 220 kV albo ich odbudowa, rozbudowa, przebudowa, remont lub rozbiórka.
51. Przebudowa istniejących linii o napięciu mniejszym niż 220 kV w celu ich dostosowania do napięcia równego lub większego niż 220 kV.
52. Budowa przyłączy i linii służących do przyłączenia do systemu przesyłowego elektroenergetycznego podmiotów przyłączanych.
53. Budowa lub przebudowa linii koniecznych do przyłączenia elektrowni jądrowej w rozumieniu przepisu art. 3 pkt 6f ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe do sieci elektroenergetycznej i wyprowadzenia z niej mocy.